

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomantka: **Kristýna Veselková**

Název práce: **Internetové obchodování s mezinárodním prvkem: ochrana spotřebitele v Evropské unii**

Datum odevzdání práce: 15. března 2020

I. Aktuálnost a náročnost tématu

Diplomantkou zvolené téma je velmi aktuální, zvláště pak v době koronavirové krize a ve světě, který bude po jejím skončení následovat, neboť je zřejmé, že se skokově navýší počet obchodů uzavíraných online, tedy především na internetu. Je nepochybné, že právní teorie i praxe bude muset této oblasti věnovat zvyšující se pozornost. Diplomantka si dala za cíl „identifikovat, popsat a analyzovat specifická pravidla pro ochranu spotřebitele na internetu v rámci Evropské unie za účelem informovat zainteresované osoby o současném stavu práva“ (s. 1), což je při šíři těchto pravidel úkol relativně náročný, nicméně autorka se jej zhostila velmi dobře.

II. Kritéria hodnocení práce

Diplomantka ve své práci nejdříve definovala hlavní pojmy, prameny a subjekty práva v dané oblasti. Následně se věnuje specifické věcné materii. Postupně tak analyzuje internetové smlouvy se spotřebitelem z hlediska jejich hmotněprávní úpravy harmonizované (unifikované) na úrovni EU. Dále se zabývá mezinárodní příslušností soudů a určováním rozhodného práva v dané oblasti.

Jak autorka zcela transparentně avizuje v úvodu své práce, převažující metodou je metoda popisná, diplomantka se nicméně nebojí pojmut výklad i diskurzivním způsobem, nabízejícím více názorů na zkoumanou problematiku. Uvítal bych nicméně o něco větší míru snahy vyjádřit vlastní názor na diskutované problémy. Diplomantka pokryla předmětnou oblast velice zevrubně a poctivě, jediný předpis, který mi v práci chyběl a měl být podle mého názoru zahrnut alespoň ve stručném pojednání, je Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (nařízení eIDAS). Toto nařízení má nepominutelný význam pro elektronická právní jednání, nicméně diplomantka jej okrajově zmiňuje (navíc bez výslovné citace) pouze v pozn. pod čarou č. 154. Vedle častých citací judikatury SDEU (a to i té nejnovější, za což je třeba diplomantku velmi pochválit) by bylo bývalo vhodné podívat se i na judikaturu českých soudů v této oblasti a pokusit se o větší provázání výkladu unijních předpisů s jejich implementací v českém právu.

Práce je přehledně členěna do úvodu, šesti věcných kapitol a závěru, celkem na 47 stranách textu (nepočítaje seznam literatury apod.). Názvy kapitol jsou vesměs vhodně zvolené, nicméně v některých případech by mohly být přesnější: např. je vhodnější hovořit o „pravomoci“ či „mezinárodní příslušnosti“ namísto pouhé „příslušnosti“ soudů; podobně místo slova „kontraktace“ by bylo podle mého názoru lepší volit český ekvivalent. Pokud jde o řazení kapitol, bylo by zřejmě systematicky vhodnější začít otázkami soudní pravomoci a určení rozhodného práva a až následně se zabývat hmotněprávní úpravou, neboť její aplikace následuje zásadně až po určení rozhodného práva (jakkoliv v případě některých norem lze uvažovat o jejich imperativním charakteru) a určení příslušného soudu předchází určení kolizního předpisu. Nejedná se nicméně o zásadní nedostatek, akceptuji, že volba pořadí kapitol

je do určité míry otázka osobních preferencí autora, pokud výsledné pořadí nepůsobí kontraproduktivně či rušivě (což zde není).

Práce je zpracována na velmi dobré stylistické úrovni, jazyk je odborně na výši a práce neobsahuje ani zásadní gramatické nedostatky a překlepy. Výjimkou je hrubá gramatická chyba na s. 13 (ostatní ... činily), či použití pojmu „obžalovaný“ (!) v souvislosti s civilním řízením na s. 36. Jakkoliv se s posledně uvedenou terminologickou nepřesností setkáváme poměrně často v českých médiích, nemělo by se to stávat studentce pátého ročníku právnické fakulty.

Autorka pracuje nejenom s českou, ale i zahraniční literaturou, počet citovaných pramenů je na vysoké úrovni na diplomovou práci, poznámkový aparát je bohatý a je zpracován akceptovatelným způsobem. Neúplné citace se diplomantka nicméně dopouští v případě citací kapitol dr. Brodce a dr. Zavadilové v knize Mezinárodní obchodní právo, kdy ani v jednom případě neuvádí, kterou kapitolu cituje.

III. Případná další vyjádření k práci

Na s. 36 práce nabízí autorka trochu zjednodušující výklad čl. 62 Nařízení Brusel I bis, když obecně není pravdivé tvrzení, že na interpretaci bydliště stran se použije právo soudu, u kterého byla žaloba podána. I když tomu tak ve většině případů bude (čl. 62 odst. 1), čl. 62 odst. 2 Nařízení Brusel I bis vede k použití jiného práva, konkrétně práva státu, kde se má tvrzené bydliště nacházet.

IV. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

S výjimkou postřehů uvedených v přechozí části, nemám k diplomové práci další výhrady či připomínky.

V rámci obhajoby uvítám odpovědi na **následující otázky:**

1. Souhlasíte s výkladem učiněným Soudním dvorem EU ve vztahu k čl. 6 odst. 2 nařízení Řím I ve věci C-191/15, *Verein für Konsumenteninformation*?¹
2. Jak myslíte, že by Soudní dvůr rozhodl ve věci C-322/14, *Majdoub*, kdyby dotčenou stranou smlouvy nebyl podnikatel, ale spotřebitel?

V. Doporučení práce k obhajobě

Diplomantka sepsáním diplomové práce projevila své schopnosti samostatné práce a přehled v úpravě dané oblasti. I přes výše uvedené výhrady hodnotím práci jako celkově zdařilou a způsobilou k obhajobě.

VI. Navržený klasifikační stupeň

S ohledem na výše uvedené předběžně navrhuji klasifikační stupeň mezi výborně a velmi dobře, konečný výsledek bude záviset na ústní obhajobě.

---

¹ Při zvažování odpovědi doporučuji autorce seznámit se s doktrinárními stanovisky k tomuto rozhodnutí.

V Praze dne 3. května 2020

JUDr. Petr Bříza, LL.M., Ph.D.